

SEPTEMBER

DE EERSTE SCHOOLDAG

Wij gaan het hebben over onze eerste schooldag. Het was een heel spannende dag, maar we voelden ons hier meteen welkom.

We kwamen vol spanning door de schoolpoort, want we wisten nog niet bij wie we in de klas gingen zitten. Gelukkig kenden iedereen wel al één of meerdere personen. We gingen naar de klas en kozen naast wie we gingen zitten, de volgende keren koos de titularis dat. Nadat we onze klas en onze titularis hadden leren kennen, leerden we ook onze meters en peters kennen. Samen speelden we veel spelletjes en leerden we de namen beter kennen. Alleen de leerlingen van het eerste jaar waren op school zodat we de school konden verkennen tijdens een spel. In onze klas waren ook al twee mensen jarig, dus we kregen al een traktatie. Donderdag hadden we alleen in de namiddag les. Toen leerden we al veel nieuwe leerkrachten kennen en maakten we kennis met de nieuwe vakken. Vanaf dan kregen we wel de hele dag les en begon ons eerste huiswerk te komen. Soms gaan we op vrijdag nog picknicken met de meters en peters en onze titularis om de klassfeer te versterken.

Wij zijn nog steeds heel tevreden over onze keuze voor het Sint-Pieterscollege. Hopelijk worden de volgende eerstejaars ook zo warm ontvangen.

– Janne & Mona (1G)

METER- & PETERWERKING

De overstap maken van lagere naar middelbare school is alles behalve evident. De spanning is te snijden wanneer de kinderen met hun veel te grote boekentas op 1 september door de gigantische ijzeren poort wandelen. Het geluid van knikkende knieën doet de stadsduiven opvliegen en de inwoners van woonzorgcentrum Dijlehof abrupt ontwaken. Maar daar staan vervolgens de meters en peters op de speelplaats klaar om het welbevinden van de jongeren van het eerste jaar te vergroten. Jullie hebben er voor gezorgd dat vele leerlingen zich sneller thuis voelden en hebben met

jullie acties de pestproblematiek onder de loep genomen en aangepakt. Weinig zaken overtreffen het engagement die de oudere leerlingen van onze school voor deze jonge kinderen opnemen. Een picknickske hier, een filmke daar, met als orgelpunten de Noenfesten en het Paasbal. Aan alle meters en peters, enorm bedankt! Jullie waren talrijk in aantal en nog extensiever in jullie gedrevenheid. Ik hoop dat jullie beseffen dat jullie voor velen een verschil hebben betekend.

– Nicolas Smets

DE MODERNISERING VAN DE TWEDE GRAAD

Vanaf september 2021 deed de modernisering van het secundair onderwijs haar intrede in onze tweede graad. Het Sint-Pieterscollege was plots geen ASO-school meer, maar een school met de domeinoverschrijdende doorstroomfinaliteit. Geen sprake meer van Economie A en B, of van de vakken gedrags- en cultuurwetenschappen. Spreek voortaan van Economische wetenschappen en van de vakken kunstbeschouwing, sociologie, psychologie, filosofie, en zelfs MEAV. Ook complementaire vakken zoals STEM en ondernemerschap deden hun intrede.

Leerkrachten en leerlingen van het derde jaar zwoegden zich door 3 soorten leerplannen: basisvorming, verdiepte basisvorming en cesuurdoelen. Jaarplannen heten nu vorderingsplannen en worden niet langer ingediend in Smartschool maar via de digitale leerplantaal "Llinkid".

Zes studierichtingen worden er aangeboden in de tweede graad: Economische wetenschappen, Grieks-Latijn, Humane wetenschappen, Latijn, Moderne talen en Natuurwetenschappen. Deze werden enthousiast voorgesteld door de vakleerkrachten op de informatievoormiddag voor de leerlingen van ons tweede jaar en op de infoavond voor de ouders.

Het volgende schooljaar zetten we de vernieuwing door in het vierde jaar, en daarna in de derde graad. Een hele uitdaging!

- Bart Goossens

NOENFEST

ARDENNENTWEEDAAGSE 2^{de}

De jaarlijkse klastweedaagse van onze tweedes trok weer naar de Ardennen. De wandelschoenen werd aangetrokken en de camionette werd ingeladen met bakken vol materiaal voor de spelletjes. Na de gezamenlijke uitleg, vertrokken de leerlingen in groepjes naar de eerste post en de leerkrachten hielden zich klaar voor de activiteiten. De zomer werd jammer genoeg niet gebruikt om het kaartlezen in te oefenen, waardoor mevrouw Berger en mevrouw Mombaerts al snel telefoon kregen met de vage woorden: 'Mevrouw, we zijn de weg kwijt. We kunnen u wel vertellen dat we ergens staan waar veel bomen zijn'. Alle hens aan dek dus. Met fietsen en auto's gingen we als herders onze schapjes terug samendrijven. Eind goed al goed, gelukkig. We konden de eerste dag afsluiten met een leuke klasactiviteit en een stevig avondmaal. Dag twee verliep vlot en er werden weer leuke anekdotes gecreëerd waar we het afgelopen jaar nog vaak aan terugdachten.

– Valerie Berger

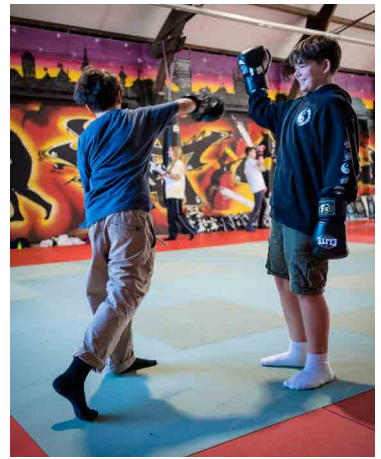
We spraken af op de Bodart parking. Daarna vertrokken we met de bus, hier zat de sfeer meteen goed. Toen we aankwamen, begonnen we met wandelen. Tijdens de wandeling waren er vele leuke opdrachten die je moest uitvoeren. Het is een superleuke manier om andere mensen te leren kennen. In de avond kreeg je rustig de tijd om te douchen en je om te kleden.

Het eten (balletjes in Luikse saus met frietjes) was heel lekker en de jeugdherberg was ook heel leuk. De volgende dag wandelden we opnieuw een groot aantal kilometers met opdrachtjes tussendoor. Elke opdracht was anders en leuk. Het was een superleuke uitstap!

- Alice & Zoë (2H1)

KLASDAG 4^{de}

We trapt de tweedaagse dit jaar af in de Doode Bemde. Na een helse tocht per fiets werden we bij onthaal op het domein aan het werk gezet met hooivork en kar, deze onvergetelijke activiteit zette de toon voor een veelbelovende dag. Na deze inspanning in de drassige velden van de Doode Bemde, richtten we ons op de educatieve doeleinden die de rest van onze dag zouden aanvullen. Bij deze doeleinden werden telkens de woeste wateren van de Dijle betrokken, zo namen we het leven van de rivier onder de loep. Een paar leerzame uren, en een paar doorweekte schoenen, later, zetten we weer koers richting het thuisfront en sloten we een bewogen dag af.

Met een stel zure benen, te wijten aan de voorgaande dag, overmeesterden we in hoogste versnelling de heuvels van het Dijleland. Nadat we de heuvels achter ons

lieten, zagen we het hoogtepunt van de dag al diep in het dal opduiken: we zouden onze voormiddag al springend doorbrengen op het springkasteel. Alle calorieën die we verloren op het springkasteel konden we in de cafetaria weer gretig aanvullen, we konden ons namelijk ziek eten aan balletjes in tomatensaus. Met een goedgevulde maag namen we plaats in de zaal die de achtergrond zou vormen voor de rest van onze dag. Hier spekten we onze kennis op gebied van reanimatie bij en wonden we een uiterst interessante workshop bij in verband met drugsgebruik. Na het doorbrengen van een eveneens bewogen dag mochten we het beminnelijke nieuws vernemen dat we ons terug een baan mochten trappen over de spitse heuvels van het Dijleland. En zo rondden we een gebeurtenisrijke tweedaagse af.

– Jef Van Bael (4F)

WEEEDAAAGSE HOGE RIELEN

Op 30 september vertrokken wij op tweedaagse naar de Hoge Rielen.

We vertrokken in de ochtend van op parking Bodart met de bus. We kwamen aan, maar moesten eerst nog wandelen naar ons huisje. Het was wel een eindje stappen. Toen we aankwamen bleek het dat we in dezelfde ruimte sliepen als een andere klas. Daarna hebben we met een groepje overheerlijke pannenkoeken gebakken, terwijl de rest buiten een vlag maakte en spelletjes speelde. Tijdens het pannenkoeken bakken stond er muziek op van K3. De pannenkoeken waren gigantisch. 's Avonds gingen we naar de refter om daar te gaan eten. Het rook er niet echt lekker. Toen we terug wandelden was het al donker,

iedereen liet elkaar schrikken. Als laatste activiteit moesten we een persoonlijk voorwerp voorstellen. Daarna gingen we slapen, voor we het wisten was het al ochtend. We moesten het huisje opruimen en poetsen. Dat was een beetje druk. Daarna was er een activiteit met een gps, dat deden we ongeveer de hele voormiddag. We kwamen te laat voor het middageten want we waren een beetje verdwaald. In de namiddag hebben we een doorschuifspel gespeeld. En daarna zijn we terug naar huis gegaan met de bus.

Het was een heel fijne manier om elkaar te leren kennen!

– Kaat & Fien (1D)

Na een maand in het eerste middelbaar werden we losgelaten in het bos van de Hoge Rielen. Spannend om de klasgenootjes en leerkrachten op een andere manier te leren kennen. We hadden ons eigen paviljoen, maar we zaten van 's morgens tot 's avonds buiten in de bossen. Eerst probeerden we elkaar te verslaan met allerhande spelletjes. Na de middag had meneer Vanachter een spel in elkaar gestoken, waar we grandioos in gefaald zijn. Laat ons zeggen dat de weg naar bestemming belangrijker was dan de eindmeet. Na het avondeten had elk van ons een interessant persoonlijk verhaal te vertellen. Moe en voldaan bleven we na het tanden poetsen toch nog even babbelen, tot meneer Vanachter ons het zwijgen oplegde. Toen sliepen we in met het zachte getik van de verwarmingsbuizen en het geronk van enkele snurkers op de achtergrond.

Dag twee begon kwik en monter met een grote zoektocht in het domein. Dankzij enkele anonieme klasgenoten zijn we toen verloren gelopen en meneer Vanachter wou ons niet helpen. Uiteindelijk kwamen we toch op de volgende post terecht en konden we Holle Bolle Gijs bestoken met dennen-appels. In de namiddag kwamen we op een groot veld bijeen om met heel het eerste jaar te lunchen. Daar konden we ons voor de eerste keer mengen met andere eerstejaars. We zaten aan de kampvuurplaats op zoek naar verborgen schatten. In de namiddag speelden we nog leuke spelletjes met de klas. Dankzij de vele klasgenootjes werd het een fantastische uitstap. Ik kijk al uit naar de volgende.

– F.V. (1F)

EEN DOE-HET-ZELF-NAVORMING

Leerkrachten zouden een arm of een been geven voor een techniek of aanpak die hun lessen efficiënter en effectiever maakt, hun klasmanagement verbetert, hun evaluaties doelmatiger maakt. Bij manier van spreken. En toch hebben veel leerkrachten een liefde-haat-verhouding met nascholingen: de verlangens die in de meerkleurige promofoldertjes worden opgewekt, draaien meestal op een ontgoocheling uit. Misschien maakt een vergelijking met daten via een dating-app duidelijk wat ik bedoel...

Daarom besloten we dit jaar om onze didactische dates intern te organiseren: een doe-het-zelf-navorming. Na een oproep op een personeelsvergadering vormde zich een groep van tien collega's wetenschappen en wiskunde. De school kocht voor ons het in onderwijsmiddens bekende boekje "Wijze lessen: 12 bouwstenen voor effectieve didactiek" aan en we spraken een zestal data af waarop we zouden

samenkomen om telkens één van die bouwstenen te behandelen.

Corona kwam daar helaas alweer vrolijk doorgefietst. De zes geplande sessies werden er drie, maar de formule bleek te werken. Het voorbereiden van elke bouwsteen thuis, de wisselende vergaderleider, de werkmomenten, het onderling bespreken van eigen ervaringen en intenties voor de toekomst: het gaf ons het gevoel om daadwerkelijk iets bij te leren, uit het boekje en van elkaar. En om nieuwe dingen te willen proberen in de klas.

Het is alvast de bedoeling om met onze groep verder te gaan volgend jaar. Nog negen bouwstenen te gaan! Hopelijk vormen er zich de komende jaren ook andere teams, al dan niet rond dezelfde basistekst. Want wat je zelf doet, doe je soms beter.

– Pedro Tytgat